

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра мовної підготовки іноземних громадян

Ministry of Education and Science of Ukraine
Sumy State University
Department of Language Training of Foreign Citizens

МАТЕРІАЛИ

**IV Всеукраїнської науково-практичної студентської
онлайн-конференції
«Наукова спільнота студентів XXI століття»
7–8 квітня 2021 року**

**IV All-Ukrainian Scientific-Practical Student Online
Conference
«Scientific Community of Students of the 21st Century»
April 7–8, 2021**

Суми
Сумський державний університет
2021

dancer. The origins of traditional Indian dance art lie in deep history, in the wisdom of ancestors. Indian dance can shed light on many secrets of life, will allow you to understand the essence and nature of man, worldview and value orientations of the ancient civilization.

References

1. Difference between classical dance and folk dance. Available at: <https://kalyanikalamandir.com/blogs/difference-between-classical-dance-and-folk-dance/> (Accessed 02 April 2021).
2. Effort reduction in articulation in sign languages and dance. Available at: <https://link.springer.com/article/10.1007/s41809-019-00027-3> (Accessed 02 April 2021).
3. The Philosophy of Classical Indian Dance. Available at: <https://acropolis.org.in/the-philosophy-of-classical-indian-dance/> (Accessed 02 April 2021).

Дядченко Г. В., кандидат
філологічних наук
Боатенг Бенджамін Квадво,
студент МЦ. м 809-ан, Гана
м. Суми, СумДУ

СВЯТА В ГАНІ

Свято – це день або дні, коли урочисто відзначають видатні події, знаменні дати; торжество, влаштоване з якої-

небудь нагоди у певному суспільстві, релігійна або культурна подія тощо [1, т. IX, с. 105]. Ці свята також нагадують про важливі історичні події, свідчать про релігійні цінності спільноти. Традиції святкування різних свят у певному суспільстві зумовлені релігією, історією, культурою соціуму. У цій статті ми розглянемо традиції свят у Республіці Гані – державі в Західній Африці. Ця колишня британська колонія, відома раніше під назвою Золотий Берег, була проголошена незалежною 6 березня 1957 року. Різні племена та етнічні групи, які живуть у цій країні, мають власні свята, котрі демонструють багату культурну спадщину цієї країни. Як правило, ганійські свята відбуваються в дуже урочистій і пишній атмосфері. На час святкування багато людей збираються родинами для того, щоб відзначити урочисту подію. Отже, це є часом зустрічей у сімейному колі, бенкетів, вшанування предків і божеств. Для урядовців свята є також нагодою для демонстрації вірнопідданості владі, а також обговорення нових проєктів, планів розвитку держави тощо.

Деякі святкові заходи мають глибокий релігійний зміст. Їх неодмінними атрибутами є піст і молитва, обов'язкові для голови держави й урядовців. Головне сакральне дійство таких свят здійснюється таємно, у вузькому колі перших осіб держави. Релігійна церемонія, яка відбувається згодом публічно, є лише заключною частиною свята. Для невтаємничених осіб ця

офіційна церемонія може здаватися власне святом, однак їхня помилка полягає в тому, що ці люди нехтують таємним змістом свята, прихованим від сторонніх очей.

Свята відбуваються в особливий час, встановлений громадою на вшанування певних подій історичного, культурного чи релігійного значення та виконання обов'язкового церемоніалу. Такі події відбуваються періодично, даруючи як окремим індивідуумам, так і громаді загалом відчуття згуртованості [2].

Віннеба – це місто й водночас столиця муніципального району Еффуту в центральних районах Південної Гани. Муніципальний район Еффуту є одним із 170 районів Гани, а також одним із 17 районів Центрального регіону. Його було відокремлено від колишніх районів Авуту і Сенья у 2007 році. Цей муніципальний район охоплює загальну площу близько 64 квадратних кілометрів. Він є місцем святкування трьох великих свят. Перше з них – це барвисте *Свято-маскарад*, на якому звучать виступи духових оркестрів. Ця подія відбувається щороку 1 січня в парку поблизу Південного кампусу університету освіти. Наступне свято, відоме під назвою *Абоакер*, відбувається протягом першого тижня травня й поєднується з великою кількістю заходів. Останнє свято – це ритуальне свято *Акомаза*, що відзначається в серпні й передбачає принесення домашніх тварин у жертву меншим

богам Віннеби. Усі ці свята супроводжуються музикою та різними мистецькими заходами [2].

Інше цікаве свято властиве для народності га. Представники цієї етнічної спільноти мешкають у південно-східному регіоні Гани, відомому як рівнина Аккра [4]. Найважливішим святом га є *Хомово*. Ця назва дослівно перекладається як «кричати з голоду» [6]. Серед заходів, які передують святу, є шанування близнюків. Отже, цей день також вважають «днем народження» всіх близнят. За словами головного священика Наї Вуломо, народження близнюків у родині га є поганим знаком. Раніше таких дітей вбивали. Відповідно до цих народних вірувань, щоб запобігти лиху, при народженні близнюків необхідно виконувати певні ритуали. З одного боку, близнюки вважаються причетними до божества й ніколи не завдають сім'ї лиха; з іншого боку, їх народження – це завжди клопіт і переживання для батьків. Отже, народження близнят є небажаним явищем. Таким чином, це свято, створене на пошануванням близнюків, містить у собі суперечності й тим більше інтригує своїм розмахом і особливою пишнотою [3].

Свято близнюків відоме також під назвою «Фестиваль ямсу». Із цієї причини ямс є головною рослинною культурою, котра використовується у процесі приготування їжі. Енциклопедія етики та релігії (1937) вказує на те, що племена Нігера відзначають збирання врожаю ямсу святковим бенкетом,

на який кожен приносить пернату дичину або домашню птицю. У той же час, у Фіджі такі святкові бенкети відбуваються під час дозрівання перших плодів ямсу. Ці перші бульби приносять у жертву духам предків. У цих місцях така церемонія слугує підтримці родової пам'яті та вшанування визначних історичних подій. Таким чином, національна культура нагадує про важливі події в житті народності, допомагає їх кращому розумінню й усвідомленню.

У північній частині Гани відбувається видовищний фестиваль *Бугум Чугу* – свято вогню. Це перший фестиваль року, котрий відзначається в перший місяць року за місячним календарем. Існує також інше свято, пов'язане з фестивалем *Бугум Чугу*. Це свято *Бугум Голі* (місяць вогню), яке відзначається на дев'ятий день місяця. Сенс цього свята полягає в згадуванні події «втрати головного сина».

Рано-вранці чоловіки виходять з дому, щоб побажати рідним і друзям доброго ранку й щасливого нового року. Після короткого обміну новорічними привітаннями гостя запрошують до оселі для розмови. У цей час молоді хлопці шукають суху траву, щоб підготувати довгі факели для своїх бабусь і дідусів, двоюрідних дідусів і бабусь, а також дядьків по материнській лінії. Після цього хлопчики приносять свої подарунки до будинків родичів. Удень більшість господарів зайняті приготуванням страв із домашньої птиці, зокрема цесарки, а

також козлятини або баранини для святкового столу. Святкові заходи відбуваються як вдень, так і ввечері. Господарі, котрі не мають у господарстві власної худоби або птиці, можуть купити м'ясо у м'ясників. Традиційний суп для святкової вечері готується з додаванням листя дерева під назвою puhuga (тамаринд, або індійський фінік). Незважаючи на те, що у кожному господарстві готують багато святкових страв, прийнято також готувати їжу для друзів і родичів. У цей день заведено готувати стільки їжі, що навіть половину її неможливо з'їсти за один день. Після вечері м'ясо ріжуть на невеликі шматочки, які залишають у спеціальному місці в будинку. Ця їжа призначена духам померлих предків людини, яка залишила її, це також жертва Богу. Під час цієї церемонії люди промовляють клятви й обітниці. Як правило, вони просять у Бога дарувати їм довголіття, влаштувати подружнє життя, дарувати дитину або про щось інше, дуже бажане. Прохаючи, люди дають Богу обітницю зробити щось або, навпаки, утриматися від певних небажаних дій.

Отже, традиції відзначення календарно-обрядових, релігійних свят або історичних подій часто є часом веселого дозвілля, бенкетів, зустрічей із рідними та друзями, жартів і веселих пустощів. Однак не варто ставитись до них легковажно – це також час самоусвідомлення та самоідентифікації в рамках певної соціальної або етнічної групи.

Список літератури

1. Словник української мови : в 11 т. / Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР / гол. ред. кол. І. К. Білодід. – К. : Наукова думка, 1970–1980.
2. Akintan, O. A. (2013). Traditional Religious Festivals and Modernity : A Case Study of Female-Oriented Cults Annual Festivals in Ijebuland of South Western Nigeria, 3(4), 1035–1046.
3. Brown, K.E. (2005). Social Conflicts In Contemporary Effutu Festivals. Bowling Green State University: U.S.A.
4. Field, M.J. (1961). Religion and Medicine of the Ga People, London: Oxford University Press.
5. Kilson, M. (1974). African Urban Kinsmen, The Ga of Central Accra, London: C. Hurst and Co. Ltd.
6. Salm, S. J., & Falola, T. (2002). Culture and Customs of Ghana, London: Greenwood Press Westport.

Угва Чімаобі Прінс, студент МЦ,м-817 ан,
Нігерія

Науковий керівник: *Г. І. Кисельова*,
м. Суми, СумДУ

INDIGENOUS LANGUAGES OF NIGERIA: CURRENT STATE AND PROBLEMS OF CONSERVATION

*“Losing the language means losing the culture.
We need to know who we are because it makes
a difference in who our children are.”*

Dottie Le Beau